

חוק כלי היריה (תיקון מס' 3), תשכ"ב-1962 *

1. בסעיף 1 לחוק כלי היריה, תש"ט-1949¹ (להלן – החוק), אחרי הגדרת "כלי יריה צבאיים" יבוא:

הוספת הגדרת
"מטוח קליעה"

"מטוח קליעה" – מיתקן שנועד לקליעה למטרה מכלי יריה."

2. בסעיף 5א לחוק, בסופו, יבוא:

"(ג) שר הפנים רשאי לפטור סוגים של כלי יריה מחובת הבדיקה לפי סעיף זה."

תיקון סעיף 5א

3. בסעיף 5ב לחוק –

תיקון סעיף 5ב

(1) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) הוראות הסעיפים 4 ו-5 לא יחולו על כלי יריה שנמסר מטעם צבא-הגנה לישראל או משטרת ישראל, או בהסכמת אחד מהם –

(1) לצרכי אימונו של מי שמלאו לו 14 שנה והוא נמנה עם יחידה שהודיע עליה שר הבטחון ברשומות שהיא יחידת אימון לענין סעיף זה, והכלי נמצא בידי אותו אדם בשעת אימון או הדרכה של צבא-הגנה לישראל או מטעמו, או בשעת אימון או הדרכה המבוגהלים על פי הוראות קבע של שר החינוך והתרבות, שהותקנו בשים לב להוראות צבא-הגנה לישראל לגבי יחידות אימון דומות שבפיקוחו, והמדריך באימונים אלה אושר על ידי שר הבטחון בהמלצת שר החינוך והתרבות;

(2) למדריך כאמור לשם אימון והדרכה בשעת מילוי תפקידו."

(2) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) שר הבטחון רשאי, בהודעה בכתב לשר הפנים, לפטור מפעלים ושלוחות אחרות של מערכת הבטחון מלקיים הוראות הסעיפים 4 ו-5, בכלי יריה שבידיהם שלא לצרכי הגנתם; התנאים להובלת כלי יריה אלה ייקבעו בתעודת הרשאה שתימסר להם על ידי מי ששר הבטחון הסמיך לכך."

(3) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ה) סמכויות שר הבטחון ושר החינוך והתרבות לפי סעיף זה, בענין אישור מדריכים ומתן המלצה על האישור ומתן הוראות, ניתנות לאצילה."

(ו) הוראות שר החינוך והתרבות לפי סעיף זה אינן טעונות

פרסום ברשומות."

4. במקום סעיף 7 לחוק יבוא:

החלפת סעיף 7
והוספת סעיפים
7א-7ז

7. לא יוקם מטוח קליעה ולא ינוהל אלא על פי רשיון.

¹ נחקק בכנסת ביום ה' בניסן תשכ"ב (9 באפריל 1962); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 491, תשכ"ב, עמ' 74.
1 ס"ח תש"ט, עמ' 143; ס"ח תשי"ד, עמ' 149; ס"ח תשט"ו, עמ' 229.

<p>זא. לא ייכנס אדם אל מטווח קליעה, ולא ישהה בו, אלא בהתאם להוראות של מנהל המטווח או של מי שמינה לכך, ולא יפעיל במטווח כלי יריה אלא בפיקוחו של מפקח.</p>	<p>איטור כניסה למטווח</p>
<p>זב. הנמצא במטווח קליעה יקיים בו את הוראות הקבע שהוצאו על ידי הרשות המוסמכת ושהוצגו במטווח במקום הנראה לעין, וכן את ההוראות שניתנו על פיהן; ואולם במטווחי הקליעה של צבא-הגנה לישראל או של משטרת ישראל ינהג כל הנמצא בהם, לפי הפקודות שהוציא הצבא או המשטרה לענין זה, ושהוצגו כאמור, ולפי ההוראות שניתנו על פיהן.</p>	<p>ציית להוראות שבמטווח</p>
<p>זג. לא ישמש אדם מפקח מטווח קליעה אלא על פי רשיון.</p>	<p>רשיון מפקח</p>
<p>זד. הקמת מטווח קליעה ללא רשיון לפי חוק זה או שלא בהתאם לתנאי הרשיון, דינה, לכל דבר, כדין הקמתו בלי הרשיון הדרוש לפי פקודת בנין ערים, 1936², או שלא בהתאם לתנאי רשיון לפי אותה פקודה.</p>	<p>עונש על העדר רשיון למטווח</p>
<p>זה. הוראות הסעיפים 7 ו-7ד מחייבות גם את המדינה, להוציא את צבא-הגנה לישראל ואת משטרת ישראל; ושר הבטחון רשאי, בהודעה בכתב לשר הפנים, לפטור מהוראות אלה מפעל או שלוחה אחרת של מערכת הבטחון במטווחי הקליעה שלהם.</p>	<p>תחולה על המדינה</p>
<p>זו. הוראות הסעיפים 4 ו-5 לא יחולו על כלי יריה שבידי אדם הנמצא במטווח קליעה ברשותו של מנהל המטווח או של מי שהסמיך לכך, וכן על נשיאתם, החזקתם והובלתם של כלי יריה, בתנאים שנקבעו בתקנות לשם העברתם של כלי היריה למטווח או לשם החזרתם ממנו או לשם אימון בהם ללא ירי.</p>	<p>פטור מחובת הרשיונות במטווח ובאימון ללא ירי</p>
<p>זז. מנהל המטווח חייב לקבל רשיון החזקה לפי סעיף 5 על כלי היריה שברצונו להחזיקם לצורך המטווח.</p>	<p>חובת מנהל המטווח לקבל רשיון החזקה</p>
<p>חח. לא יתאמן אדם בירי מכלי יריה מחוץ למטווח קליעה.</p>	<p>הגבלת השימוש</p>

5. בסעיף 10 לחוק –

- (1) בסעיף קטן (א), בסופו, יבוא "וכן לאימונים הקשורים בהשגת מטרות אלה";
- (2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) בעל רשיון מיוחד כאמור רשאי, אם היה הדבר דרוש לפי דעתו להגנת הנפש או רכוש המפעל או התחבורה עם המפעל, להרשות, בתנאים ובהגבלות שיראה לקבוע, אדם מעובדי המפעל לשאת בתחום שהוגדר ברשיון, או בשעת אימונים שיתקיימו במקום ובתנאים שקבעה הרשות המוסמכת מטעמי בטיחות, את כלי היריה שעליו ניתן הרשיון; ובלבד שהאדם האמור אושר לכך תחילה על ידי מפקח המשטרה המחוזי או נציגו ברשימה הכוללת את שמו או באופן אישי או בכל דרך אחרת."

תיקון סעיף 10

תיקון סעיף 12

6. בסעיף 12 לחוק, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) תקפו של הרשיון לפי חוק זה יהיה לתקופה שתיקבע בתקנות, בדרך כלל או לכל סוג של רשיונות במיוחד, אלא אם נקבעה ברשיון תקופה קצרה יותר."

² ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 589, עמ' 153.

7. תחילתם של הסעיפים 7 – 7ז לחוק היא כתום השנה העברית שלאחר פרסום חוק זה ברשומות.

8. (א) המנהל מטוח קליעה על פי רשיון שניתן לו לפני תחילתו של חוק זה והוא מבקש את חידושו של הרשיון – מותר להתנות את חידושו, בין השאר, גם בהתאמת המטוח לתקנים שתקבע הרשות המוסמכת.

(ב) הכרזות שר הבטחון על יחידות אימון שפורסמו לפני תחילתו של חוק זה מכוח סעיף 5ב (ב) לחוק רואים אותן כהודעות לפי חוק זה כאילו היה בשעת פרסומן חוקף לסעיף 3 (1) של חוק זה.

חיים משה שפירא
שר הפנים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

חוק לתיקון דיני הרשויות המקומיות (חיוב המדינה בסלילת רחובות), תשכ"ב-1962*

1. (א) מועצת רשות מקומית רשאית להכריז כי רחוב פלוני או כביש פלוני הם ציבוריים; הכריזה כך, יהיה דין המדינה, לענין חובת סלילתו או סלילת המדרכה שלו, על פי חוק עזר שהותקן כדין על ידי אותה רשות, כדין בעל נכס, אלא שלא תהא חייבת לשלם קנס על פי אותו חוק עזר.

(ב) "בעל" – לרבות אדם המקבל, או זכאי לקבל, הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא כוח או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, בין שהוא מחזיק למעשה בהם ובין שאינו מחזיק בהם, לרבות חוכר נכסים לתקופה העולה על 10 שנים.

חיים משה שפירא
שר הפנים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ה' בניסן תשכ"ב (9 באפריל 1962); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 497, תשכ"ב, עמ' 105.